

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., v právní věci žalobce: **Za zdravé a krásné Holešovsko, spolek**, se sídlem Míru 316, Holešov, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem Třída T. Bati 21, Zlín, za účasti: **Egeria, spolek**, se sídlem Obchodní 1324, Otrokovice, o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 12.10.2012, č.j. KUZL 64881/2012,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á**.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen „žalovaný“), ze dne 12.10.2012, č.j. KUZL 64881/2012, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno územní rozhodnutí Městského úřadu Holešov, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 19.12.2011, č.j. HOL-28592/2011/SÚ/TN, na stavbu „Telekomunikační rozvody v rámci PZ Holešov, ul. Tovární, Industry Servis ZK“ na pozemcích parc. č. 2760/1, 2760/48, 2760/80, 3704/4, 2760/6, 2760/70 v k.ú. Holešov a pozemcích parc. č. 147/5, 147/1 k.ú. Zahnašovice.

I. Podstata věci

Společnost K.V.Z. spol. s.r.o., zastupující společnost Telefónica O2 Czech republic, a. s., podala žádost o vydání územního rozhodnutí pro umístění stavby „Telekomunikační rozvody v rámci PZ Holešov, ul. Tovární, Industry Servis ZK“. Územní řízení bylo oznámeno veřejnou vyhláškou dne 26.10.2011. Žalobce zaslal dne 28.11.2011 stavebnímu úřadu vyjádření k předmětnému řízení.

Stavební úřad rozhodnutím ze dne 19.12.2011, č.j. HOL-28592/2011/SÚ/TN, rozhodl o umístění stavby „Telekomunikační rozvody v rámci PZ Holešov, ul. Tovární, Industry Servis ZK“ na pozemcích parc. č. 2760/1, 2760/48, 2760/80, 3704/4, 2760/6, 2760/70, v katastrálním území Holešov a na pozemcích parc. č. 147/5, 147/1 v katastrálním území Zahnašovice.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž napadenému rozhodnutí vytýkal zejména absenci závěru zjišťovacího řízení, neúplnost dokumentace, pochybení při vedení správního spisu a poukazoval na rizika, plynoucí ze skutečnosti, že stavba je situována v ochranném pásmu II. stupně vodního zdroje Holešov. Požadoval, aby Investiční příprava průmyslové zóny Holešov (dále jen „SPZ Holešov“) byla posouzena jako koncepce ve smyslu § 10a a násl. zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (dále jen „zákon č. 100/2001 Sb.“).

Žalovaný odvolání zamítl s tím, že záměr SPZ Holešov byl předmětem zjišťovacího řízení podle zákona č. 100/2001 Sb., a uvedl odkaz na veřejně dostupný zdroj (www.cenia.cz/eia), kde je dokumentace týkající se zjišťovacího řízení umístěna.

Žalovaný dále uvedl, že lokalita SPZ Holešov byla jako plocha nadmístního významu posuzována v procesu SEA v rámci posouzení koncepce Zásad územního rozvoje Zlínského kraje a uvedl odkaz na veřejně dostupný zdroj, kde je umístěn výsledek posouzení.

Žalovaný uznal, spisový přehled byl veden nesprávně, nicméně podle žalovaného tím nebyl žalobce zkrácen na svých právech, jelikož přílohy byly fakticky součástí spisu a žalobce se s nimi mohl seznámit. Dokumentace pak měla potřebné náležitosti a dostatečnou vypovídací schopnost. Žalovaný konstatoval, že

dle sdělení dotčeného orgánu, tj. MÚ Holešov, odboru životního prostředí, č. j. HOL-78/11019/2012 ŠU ze dne 14. 6. 2012, se předmětná stavba zájmů chráněných vodním zákonem nedotýká.

Tyto závěry žalobce napadá podanou žalobou.

II. Shrnutí žalobní argumentace

Žalobce předně namítá, že ve správním spisu se nenachází závěr zjišťovacího řízení k záměru SPZ Holešov dle zákona č. 100/2001 Sb. Žalobce zdůrazňuje, že ve správním řízení nenamítal neposouzení předmětného záměru ve zjišťovacím řízení, nýbrž požadoval právě to, aby byl závěr zjišťovacího řízení součástí správního spisu. Závěr zjišťovacího řízení totiž musí být odborným odkladem pro územní rozhodnutí.

Podle žalobce SPZ Holešov naplňuje definiční znaky koncepce či strategie ve smyslu § 3 písm. b) a § 10a zákona č. 100/2001 Sb., a proto by měla být posuzována jako SEA. Odkaz na posouzení v rámci schvalování Zásad územního rozvoje Zlínského kraje je nedostačující a žalobce požaduje, aby se výsledek posouzení SPZ Holešov v rámci procesu SEA nacházel ve správním spisu.

Žalobce rovněž namítá, že se žalovaný nedostatečně vypořádal s námitkou, že stavba je situována v ochranném pásmu vodního zdroje Holešov, a souvisejícími námitkami nedostatečnosti dokumentace a podkladových rozhodnutí.

Podle žalobce pak dokumentace nevyhovuje vyhlášce č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, a žalovaný se s obsahově shodnou odvolací námitkou nedostatečně vypořádal, zejména částí týkajících se dle žalobce největšího rizika záměru – vodního zdroje. Za nedostatečnou v této souvislosti žalobce považuje str. 5 Souhrnné technické zprávy a odvolává se na Hydrogeologický posudek průmyslové zóny zpracovaný společností Vodní zdroje Holešov a.s. Žalovaný dle žalobce nesprávně odmítl přezkoumat obsah sdělení č. j. 76/18517/2011/ŽP/Šu ze dne 16. 8. 2011. Žalobce zdůrazňuje, že stavba je umístována v ochranném pásmu vodního zdroje, který zásobuje vodou 28 tisíc obyvatel.

Žalobce má za to, že správní orgány vedly spis v rozporu s § 17 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Správní orgány měly vyhotovit soupis všech součástí spisu, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy. Ze spisu totiž není zjištělné, která rozhodnutí, vyjádření a závazná stanoviska spis obsahuje. V této souvislosti také upozorňuje žalobce, že stavební úřad dlouhodobě a systematicky prosazuje svévolný a vědomě nesprávný postup. Tím rovněž porušuje § 6 odst. 2 správního řádu. Tento chybný postup vytkl stavebnímu úřadu i žalovaný.

Uvedenou argumentaci žalobce zopakoval v replice, v níž dále požadoval, aby byla SPZ Holešov posouzena obdobně jako koncepce Přestavby železničního uzlu Brno.

Z výše uvedených důvodů se žalobce domáhá zrušení jak napadeného, tak jemu předcházejícího prvostupňového rozhodnutí stavebního úřadu. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejší soudem.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

Žalovaný mimo jiné uvádí, že záměr SPZ Holešov byl předmětem zjišťovacího řízení, na jehož závěr v rozhodnutí odkázal a jež byl veřejně dostupný na internetových stránkách.

K námitce absence strategického posuzování dle zákona o posuzování vlivů žalovaný poukazuje na množství územně plánovacích podkladů, které byly vypracovány v souvislosti s plánováním průmyslové zóny Jihomoravského kraje.

Průmyslová zóna Holešov rovněž prošla strategickým posuzováním jako plocha nadmístního významu v rámci posouzení koncepce Zásad územního rozvoje Zlínského kraje.

Ohledně dalších částí žalobní argumentace žalovaný setrvává na své argumentaci vyjádřené v napadeném rozhodnutí.

Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před soudem.

IV. Posouzení věci

Žaloba je přípustná (§ 65 odst. 2, § 68 a § 70 s.ř.s.) a byla podána včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.).

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rámci žalobních bodů, jak je uplatnil žalobce v podané žalobě dle § 75 odst. 2 s.ř.s., podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného postupem podle § 75 odst. 1 s.ř.s.

Žalobní argumentace, obsahující obecný výčet nezákonností a porušení zásad správního řízení (námitka porušení § 3, § 17 odst. 1, § 50 odst. 2 věta první a odst. 3, § 68 odst. 3 správního řádu), a obecné konstatování porušení ustanovení právních předpisů a zásad nejsou řádně uplatněným žalobním bodem. Stejný závěr platí pro odvolací námitky. Pouze nevypořádání konkrétních řádně uplatněných námitek občanského sdružení ve správním řízení může způsobit nepřezkoumatelnost žalobou napadeného správního rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2010, č.j. 7 As 2/2009 – 80, publ. pod č. 2061/2010 Sb. NSS a na www.nssoud.cz).

Soud dále zdůrazňuje, že při podávání námitek se žalobce musí pohybovat v mezích svého předmětu činnosti, tj. přípustné jsou z jeho strany jen takové námitky, které se týkají ochrany přírody a krajiny (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3.3.2011, č.j. 1 As 7/2011 – 397, publ. pod č. 2545/2012 Sb. NSS, a v něm citovanou judikaturu, dostupnou na www.nssoud.cz). Před

soudem pak může účinně namítat jen takové porušení svých procesních práv, které by mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci.

Soud zdůrazňuje, že ve smyslu citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3.3.2011, č.j. 1 As 7/2011 – 397, v nyní projednávané věci nebyla založena aktivní legitimace žalobce podle § 23 odst. 9 zákona č. 100/2001 Sb., k námitkám týkajícím se dalších složek životního prostředí (obyvatelstvo a životní prostředí v obcích a městech), než na které dopadá § 2 zákona o ochraně přírody a krajiny.

IV.a) Závěr zjišťovacího řízení k záměru SPZ Holešov

Podle § 3 písm. a) zákona č. 100/2001 Sb. se pro účely tohoto zákona rozumí záměrem stavby, činnosti a technologie uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

Podle § 4 odst. 1 písm. c) zákona č. 100/2001 Sb. jsou předmětem posuzování podle tohoto zákona záměry uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu kategorii II (*záměry vyžadující zjišťovací řízení, pozn. soudu*) a změny těchto záměrů, pokud změna záměru vlastní kapacitou nebo rozsahem dosáhne příslušné limitní hodnoty, je-li uvedena, nebo pokud má být významně zvýšena jeho kapacita a rozsah nebo pokud se významně mění jeho technologie, řízení provozu nebo způsob užívání; tyto záměry a změny záměrů podléhají posuzování, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 100/2001 Sb. záměry uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu, které nedosahují příslušných limitních hodnot, jsou-li uvedeny (dále jen "podlimitní záměr") a příslušný úřad stanoví, že budou podléhat zjišťovacímu řízení; tyto záměry podléhají posuzování, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení.

Z obsahu žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že výsledkem zjišťovacího řízení podle § 7 zákona č. 100/2001 Sb. k souboru záměrů SPZ Holešov, tedy i k záměru Telekomunikační rozvody, který je jeho součástí, byl závěr ze dne 7.5.2007, č. j. KUZL 22612/2007, že SPZ Holešov (a v jeho rámci posuzovaný záměr Telekomunikační rozvody) nebudou posuzovány podle zákona č. 100/2001 Sb.

Je tedy zjevné, že závěr zjišťovacího řízení ze dne 7.5.2007, č. j. KUZL 22612/2007, se vztahuje k záměru, který byl předmětem územního řízení; je proto nepochybně podkladem územního rozhodnutí. Jeho výsledek musel nutně stavební úřad vzít v úvahu, a to i z toho důvodu, že obsah závěru zjišťovacího řízení může mít vliv na stanovení podmínek územního rozhodnutí. Pokud by tomu tak nebylo, bylo by zjišťovací řízení bezúčelným postupem bez návaznosti na územní řízení. Procesy podle zákona č. 100/2001 Sb. však nejsou samoučelné; nutně mají souvislost s řízeními ve smyslu zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, a jejich výstupy se posléze v určité podobě materializují v rozhodnutích, která obsahují závaznou úpravu subjektivních veřejných práv (územní rozhodnutí) či v opatření obecné povahy (v případě posuzování koncepce).

Podle soudu tedy nejen stanovisko k posouzení vlivu provedení záměru na životní prostředí ve smyslu § 10 zákona č. 100/2001 Sb., ale i závěr zjišťovacího řízení ve smyslu § 7 zákona č. 100/2001 Sb., je jedním z podkladových rozhodnutí vztahujících se k záměru, umístěvanému v územním řízení. Pak ovšem musí být součástí dokumentace obsažené ve správním spisu.

Jak uvádí § 50 odst. 1 správního řádu, podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Tento výčet je demonstrativní a podkladem rozhodnutí tak mohou být de facto jakékoli materializované zdroje informací. Podkladem rozhodnutí je tedy vše, o co správní orgán opírá svoji argumentaci v napadeném rozhodnutí.

Podle § 17 odst. 1 správního řádu se v každé věci zakládá spis. Každý spis musí být označen spisovou značkou. Spis tvoří zejména podání, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a další písemnosti, které se vztahují k dané věci. Přílohou, která je součástí spisu, jsou zejména důkazní prostředky, obrazové a zvukové záznamy a záznamy na elektronických médiích. Spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy.

Každý podklad rozhodnutí tedy musí být trvalou a nezměnitelnou součástí správního spisu; pouhým odkazem na www stránky, kde má dle žalovaného být závěr zjišťovacího řízení umístěn nedostojí správní orgán povinnosti vyplývající ze správního řádu. Závěr zjišťovacího řízení ze dne 7.5.2007, č. j. KUZL 22612/2007, tedy měl být, alespoň ve fotokopii, ve spisu obsažen.

Soud však dospěl k závěru, že v daném případě toto pochybení nijak nezasáhlo do subjektivního veřejného práva žalobce, spočívajícího v právu vznášet v územním řízení námitky týkající se ochrany přírody a krajiny. Žalobce totiž jednak nevzněl žádné věcné námitky k umístění záměru v dané lokalitě ve vztahu zájmům, k jejichž ochraně byl v daném řízení legitimován, a dále pouze opakovaně v průběhu správního řízení požadoval, aby se závěr zjišťovacího řízení ze dne 7.5.2007, č. j. KUZL 22612/2007, nacházel ve správním spisu, což zdůraznil i v žalobě. O tom, že zjišťovací řízení proběhlo, tedy žalobce nepochybně zpraven byl.

Proto nebylo důvodu, aby žalovaný pro takové pochybení rozhodnutí stavebního úřadu rušil; absence závěru zjišťovacího řízení totiž žalovanému nijak nebránila v přezkumu odvolacích námitek žalobce v tomto konkrétním případě. V této souvislosti soud odkazuje na závěry rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27.10.2010, č.j. 5 Ca 341/2007 – 249, který uvedl, že soudy mohou „...k žalobě občanského sdružení hájícího zájmy ochrany přírody a krajiny zrušit napadené rozhodnutí pro rozpor s hmotným právem, pokud toto porušení hmotného práva souvisí se zájmy ochrany přírody a krajiny a správní orgány se v řízení dostatečně nevypořádaly s námitkou občanského sdružení poukazující na takové porušení...“ a dále, že „...[p]ostavení...občanských sdružení je ...privilegované... jen v tom

smyslu, že se vůbec mohou řízení účastnit, vznášet tu námitky a případně i vést soudní řízení, ačkoli v řízení nejde o žádná jejich hmotná práva; ono ...privilegium... však nedává občanským sdružením právo vykonávat jakýsi dohled nad čistotou a formální dokonalostí všech procesních kroků, byť by se vůbec netýkaly jejich předmětu činnosti...“.

IV.b) Požadavek žalobce na posouzení SPZ Holešov v rámci SEA

Podle § 3 písm. b) se pro účely zákona č. 100/2001 Sb., rozumí koncepcí strategie, politiky, plány nebo programy zpracované nebo zadané orgánem veřejné správy a následně orgánem veřejné správy schvalované nebo ke schválení předkládané.

V předmětném územním řízení byla posuzována stavba (záměr) telekomunikačního vedení v délce 781 km ze stávajícího síťového rozvaděče v SPZ Holešov.

Jak uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, průmyslová zóna Holešov byla jako koncepce ve fázi územního plánování posouzena v rámci pořizování Zásad územního rozvoje Zlínského kraje. Soud se ztotožňuje se žalovaným, že předmětem napadeného rozhodnutí a součástí řízení, které mu předcházelo, není posouzení průmyslové zóny Holešov jako koncepce.

To, jakým způsobem posuzování vlivů na životní prostředí u průmyslové zóny Holešov jako plochy nadmístního významu proběhlo, tedy není předmětem tohoto řízení, naopak souvisí s procesem schvalování územně-plánovací dokumentace, jehož výsledkem jsou opatření obecné povahy.

V této souvislosti soud poznamenává, že rozpor záměru s podmínkami ochrany životního prostředí vyplývajících z nadřazené územně plánovací dokumentace pak žalobce nenamítal, stejně jako nenamítal konkrétní ohrožení zájmů ve smyslu § 2 zákona o ochraně přírody a krajiny.

IV.c) Nevedení spisového přehledu

Soud, ve shodě se žalovaným přisvědčuje žalobci, že chyby v souvislosti s vedením spisového přehledu, a chybějící přehled příloh žadatele o vydání územního rozhodnutí ztěžovaly žalobci seznámení s obsahem spisu. Přílohy se ale ve správním spisu nacházely a žalobce nepochybuje, že by se s nimi nemohl seznámit.

S ohledem na to, že žalobce nebyl zkrácen na svých procesních právech (s listinami ve správním spisu se seznámil, a měl možnost se k nim vyjádřit), nemohl takový postup stavebního úřadu mít sám o sobě vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí.

IV.d) Námitky týkající se ohrožení zájmů chráněných zákonem č. 254/2001 Sb., o vodách

Podle § 2 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny se ochranou přírody a krajiny podle tohoto zákona rozumí dále vymezená péče státu a fyzických i právnických osob o volně žijící živočichy, planě rostoucí rostliny a jejich společenstva, o nerosty, horniny, paleontologické nálezy a geologické celky, péče o ekologické systémy a krajinné celky, jakož i péče o vzhled a přístupnost krajiny.

Podle § 2 odst. 2 písm. i) zákona o ochraně přírody a krajiny se ochrana přírody a krajiny podle tohoto zákona zajišťuje zejména ovlivňováním vodního hospodaření v krajině s cílem udržovat přirozené podmínky pro život vodních a mokřadních ekosystémů při zachování přirozeného charakteru a přírodě blízkého vzhledu vodních toků a ploch a mokřadů.

Soud je toho názoru, že žalobce na základě zákona o ochraně přírody a krajiny (ve spojení s § 85 odst. 2 písm. c/ stavebního zákona) není nadán procesní legitimací k podávání námitek týkajících se ovlivnění vodního zdroje pitné vody pro obyvatele Holešova (a v této souvislosti námitkami nedostatečnosti dokumentace či sdělení odboru životního prostředí ze dne 16.8.2011). Předmětem zákona o ochraně přírody a krajiny, jak je vymezen v § 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, ve vztahu k vodám pak konkrétněji v § 2 odst. 2 písm. i) tohoto zákona, je ochrana vod z hlediska zachování cenných hodnot přírody a krajiny a nikoliv ochrana vodního zdroje jako zdroje pitné vody člověka. Ta je totiž upravena zvlášť a náleží správním orgánům ve smyslu zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů. Žalobce tak není v soudním řízení legitimován k žalobním námitkám týkajícím se podkladů a posouzení otázek, které souvisí s umístěním záměru v oblasti ochranného pásma vodního zdroje. Takovou legitimaci by bylo možno dovodit pouze u ostatních účastníků územního řízení ve smyslu § 25 odst. 1 a 2 stavebního zákona (zejména obce Holešov a dotčených vlastníků); žalobce je totiž oprávněn se účastnit územního řízení pouze z toho důvodu, že v něm mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny; soud nadto poznamenává, že argumentací žalobce související s ochranou vodního zdroje se žalovaný i stavební úřad přesto zabývali. Námitky vztahující se k argumentaci žalovaného ohledně ochranného pásma II. stupně zdroje pitné vody Holešov proto soud nemůže věcně přezkoumat.

V. Závěr

S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že v žádném ze žalobních bodů není žaloba důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VI. Náklady řízení

Soud rozhodl o nákladech řízení účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s.

Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšným byl žalovaný, tomu však podle obsahu soudního spisu

nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Proto soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení pak soud rozhodl tak, že nemá právo na náhradu nákladů řízení o žalobě. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou měsíců ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůt k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. května 2014

David Raus, v.r.
předseda senátu